www.tamilarangam.net

அல்பிரட் துரையப்பா முதல் காமினி வரை

கடற்பரப்பில் முதற் கரும்புலித் தாக்குதல்

வன்னியில் முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் இருந்த கொக்காவில் இராணுவ முகாம்மீது புலிகள் குறிவைத்தனர்.

இம் முகாம் தொடர்பான வேவுத் தகவல்கள் முன்னரே திரட்டப்பட்டிருந்தன.

அரச படைகளுடன் போர் மூண்ட பின்னர் முன்னைய தகவல்கள் மீண்டும் ஒரு தடவை சரிபார்க்கப்பட்டன.

அப்போது வன்னிப் பிராந்திய புலிகளின் தளபதியாக இருந்தவர் பால்ராஜ்.

பால்ராஜ் தலைமையில் கொக்காவில் முகாம்மீதான தாக்குதல் தொடுக்கப் பட்டது.

10.07.90 அன்று தாக்குதல் ஆரம்பமானது. படையினரும் பதிற் தாக்குதலை நடத்தினார்கள்.

ஒரே நாளில் தாக்குதலை முடித்து விடச் சென்ற புலிகளுக்கு படையினர் காட்டிய தீவிர எதிர்ப்பு தடையாக இருந்தது.

பதுங்கு நிலைகளில் இருந்து சரமாரியாக சுட்டுக்கொண்டிருந்தனர் படையினர்.

முதல் நாள் காவலரண்கள் சிலவற்றை கைப்பற்றிய போதும் முகாமை கட்டுப்பாட்டில் கொண்டுவர புலிகளால் முடியவில்லை.

தொடர்ந்து மறுநாளும் சண்டை நடந்தன.

புலிகள் தரப்பில் முதன் முதலில் பெண்கள் அணியினர் முகாம் தகர்ப்பு சண்டையில் முக்கிய பங்கு வகித்தது இந்த தாக்குதலில் தான்.

(இதன்பின்னரே கோட்பை முகாம் முற்றுகை சமர் இடம்பெற்றது)

பெண்கள் அணியினரின் அதிரடித் தாக்குதல் காவலரண்கள் பல வீழ்ந்தன. முகாம் படிப்படியாக புலிகளின் கைகளில் வீழ்ந்து கொண்டிருந்தன.

முகாம் பொறுப்பதிகாரி இறுதிவரை புலிகளுடன் போரிட தனது படையினரை வழி நடத்தினார்.

இரண்டாம் நாள் சண்டையில் முகாம் பொறுப்பதிகாரி புலிகளின் தாக்குதலில் பலியானார்.

பொறுப்பதிகாரி பலியானதும் படையினர் தரப்பில் தளர்வு ஏற்பட்டது. அதே நேரம் புலிகளின் தாக்குதலும் உக்கிரமாகத் தொடங்கியது.

மேலும் சமரை நீடிக்காமல் முடிப்பதற்கு தளபதி பால்ராஜ் கட்டளையிட, புலிகளின் அணிகள் கடும் தாக்குதல் தொடுத்தன.

புல்டோசர் தாக்குதல்

இரண்டாம் நாளான புதன்கிழமை காலையில் புலிகள் நடத்திய புட்டோசர் தாக்குதலும் முகாமை வீழ்த்தியதில் முக்கிய பங்கு வகித்தது.

கவச வாகனம்போல புலிகளால் செய்யப்பட்ட புல்டோசர் 19ம் திகதி அதிகாலையில் முகாமுக்குள் தடைகளை மோதித் தகர்த்தபடி புகுந்தது.

புல்டோசரை கவசமாக பாவித்து நகர்ந்த புலிகளின் அணிகள் படையினரின பதுங்கு நிலைகளை சமீபித்து தாக்குதல் தொடுத்தனர்.

முதல் நாள் மோதலின் பின்னர் நள்ளிர வில் தமது தாக்குதலை புலிகள் சற்று நிறுத்தியிருந்தனர்.

புலிகளின் தாக்குதலை முறியடித்து விட்டதாக நினைத்த படையினர் நிம்மதிப் பெருமூச்சு விடுவதற்கிடையே, திடீரென்று அதிகாலையில் புல்டோசரைக் கவசமாக்கிக்கொண்டு புலிகள் புகுந்தனர்.

இருநாள் சண்டையைக் கொண்ட கொக்காவில் சமரின் இறுதியில் முகாம் புலிகளின் வசமானது.

படையினர் தரப்பில் 70ற்கு மேற்பட்டோர் பலியாகினர். புலிகள் தரப்பில் 18 பேர் பலியாகினர். இவர்களில் ஆறுபேர் பெண் புலிகள்.

கப்டன் ஷோ, இரண்டாம் லெப் பிரியங்கா, இரண்டாம் லெப் சாலினி, இரண்டாம் லெப் மாலா, இரண்டாம் லெப் குமாரி, இரண்டாம் லெப் அஜந்தா ஆகிய பெண் புலிகளும், கப்டன் சுமார், கப்டன் பாபு, லெப் நியூட்டன், லெப் நிலான், இரண்டாம் லெப்ரினன்டகளான ஜொய, கோபி, நவம், நிரமல், வினோத், மருது ஆகியோரும் பலியாகினர்.

புலிகள் ஏவிய பசிலன் மோட்டார்களால் முகாம் சிதைந்ததுபோனது. அந்த இடிபாடுகள் மத்தியில் 65 படையினரின் உடல்களை புலிகள் கண்டெடுத்தனர்.

இலகு இயந்திரத் துப்பாக்கிகள் 04, ஆர்.பி.ஜி 03, மோட்டார்கள்-04, ஏ.கே.47 ரக துப்பாக்கிகள்-50 உட்பட பெருந்தொகையான ரவைகள் மற்றும் இராணுவத் தளபாடங்கள் புலிகளால் கைப்பற்றப்பட்டன.

இம்முகாம் தாக்குதலின்போது பின் வாங்கி அகுகிலுள்ள காடுகளில் மறைந்திருந்த படையினரை தேடி அழிக்கும் நடவடிக்கைகளிலும் புலிகள் ஈடுபட்டனர். அதன்போது மேலும் 11 படையினர் கொல்லப்பட்டனர். 11 ஏ.கே. 47 ரக துப்பாக்கிகளும் கைப்பற்றப்பட்டன.

இந்த தேடி அழிப்பு நடவடிக்கையில் புலிகள் தரப்பில் ராஜு, பகீர் ஆகியோர் பலியாகினர்.

கொக்காவில் முகாம் தாக்குதல் வன்னியில் மேலும் பாரிய தாக்குதலுக்கான ஒத்திகைக்களமாகவும் அமைந்தது.

கடற்புலிகள்

புலிகள் இயக்கத்தின் முதலாவது கரும்புலித் தாக்குதல் 05.07.87 அன்று நெல்லியடி மத்திய மகாவித்தியாலயத்தில் அமைந்திருந்த படைமுகாம்மீது நடாத்தப்பட்டது. அது பற்றி முன்னரே இத்தொடரில் விபரிக்கப்பட்டுவிட்டது.

இலங்கைத் தமிழரின் ஆயுதப் போராட்ட வரலாற்றிலும் அதுவே முதலாவது தற்கொலைத் தாக்குதலுமாகும்.

தரையில் வெடிமருந்து ஏற்றப்பட்ட லொறியில் சென்று நடாத்தப்பட்ட அத்தாக்குதலில் பங்குகொண்ட மில்லர் முதற் கரும்புலியானார்.

கரும் புலிகள் நேரடியாக பிரபாகரனால் தெரிவு செய்யப்படுபவர்கள். தம்மை கரும்புலிகளாக அனுப்புமாறு கேட்டு பிரபாகரனுக்கு புலிகள் இயக்க உறுப்பினர்கள் கடிதம்அனுப்பிக் கொண்டிருப்பர். அவர்களில் யார் யாரை கரும்புலித் தாக்குதலில் ஈடுபடுத்தலாம் என்பதை அவர்களது பெயர்களை குலுக்கிப் போட்டு பிரபாகரன் தெரிவு செய்கிறார்.

கரும்புலித் தாக்குதலை தற்கொலை தாக்குதல் என்று புலிகள் அழைப்பதில்லை. தற்கொடை தாக்குதல் என்றே அழைக்கின்றனர்.

1987ல் நடைபெற்ற முதலாவது கரும்புலித் தாக்குதலின் பின்னர் மூன்றாண்டுகள் கழித்து 1990ல் கரும்புலித் தாக்குதலுக்கு திட்டமிடப்பட்டது.

இத்தாக்குதல் நடத்தத் குறிக்கப்பட்ட இடம் தரையல்ல, கடல்!

இரண்டாம் கட்ட ஈழப்போர் 1990 ஜூனில் ஆரம்பமான பின்னரே கடற்புலி அமைப்பை கட்டியமைக்க கூடுதல் வலனம் செலுத்தினார் பிரபாகரன்.

கடற்புலிகளது சிறப்புத் தளபதியாக சூசை நியமிக்கப்பட்டார். கடற்புலிப் பயிற்சிகள் ஆரமபமாகின.

வெடிமருந்து நிரப்பப்பட்ட படகுடன் சென்று கடற்படைக் கலங்களுடன் மோதும் கரும்புலித் தாக்குதலுக்கே கடற்புலிகள் முதலில் பயிற்சி பெற்றனர்.

முதலாவது கடற் கரும்புலிகளாக பிரபாகரனால் முன்றுபேர் தெரிவுசெய்யப் பட்டனர்.

மேஜர் காந்தரூபன், கப்டன் வினோத், கப்டன் கொலின்ஸ்.

இவர்களில் காந்தரூபன் (யோகராசா கோணேஸ்வரன்) யாழ்ப்பாணம் வல்வெட்டித் துறையை சேர்ந்தவர். 1987ல் இலங்கை அரச படையினருடனான மோதலின்போது, படையினரிடம் மாட்டிக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு சந்தர்ப் பத்தில் சயனைட் குப்பியை கடித்துவிட்டார்.

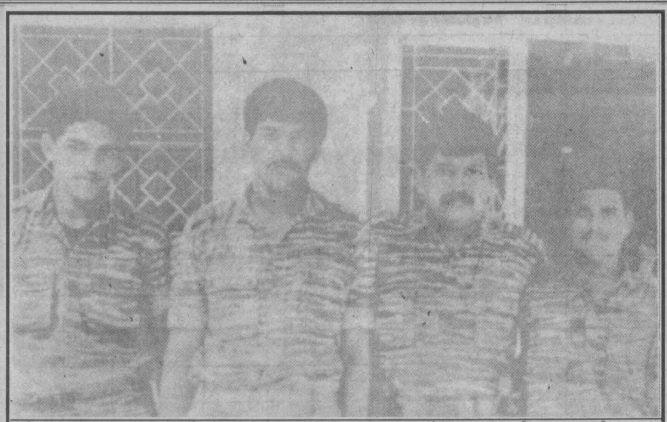

பிரபாகரனுடன் கடற்கரும புலிகள இடமிருந்து வலமாக காந்தரூபன், வினோத், கொலினஸ் கடைசிப்படம்

கப்டன் கொலின்ஸ்

இன்னொரு கடற் கரும் புலி கப்டன் கொலின்ஸ் (பொன்னாந்து சிவவெஸ்டர், நறுவிலிக்குளம், மன்னார்)

இவரது பெற்றோர்கள் யுத்தம் காரணமாக இடம்பெயர்ந்து பண்டிவிரிச்சான் கிராமத்தில் தங்கியிருந்தனர். கொலின் சுக்கு 21 வயது.

அவரது வயோதிபத் தந்தையார் கூறுகிறார்: "இவன் தம்பி வலு கெட்டிக்காரன். நல்லா படிப்பான். அவன் படிச்சுக் கொண்டிருக்கேக்க எங்கள் ஊரிலும் ஆமிக்காரர்கள் சுத்திவளைச்சு கனபேரை பிடிச்சுக் கொண்டு போனவை. அதனால் நாங்கள் பல இடங்களுக்கும் இடம் பெயர்ந்தோம். இது அவனுக்கு சரியான கவலை.." எனறு கூறுகிறார்.

யுத்தத்தின் தாக்கங்கள்தான் மறுதாக்கத்தை உருவாக்குகின்றன என்பது புரிய வேண்டியவர்களுக்கு மட்டும் ஏனோ புரிவ தில்லை.

கப்டன் வினோத்

கடற்புலியாக சென்ற முனறாமவர் கப்டன் வினோத் (வேலுப்பிள்ளை திலகராஜா. வல்வெட்டித்துறை, யாழ் பாணம்) கொலின்சுக்கு 20 வயது.

அவரது அக்கா கூறுகிறார்:

"இண்டைக்குப் பிடியள் கரும்புலியாய் நேலிக கப்எ அடிப்பாங்கள் என்று கொஞ் சச் சனம் ஊரைவிட்டுக் கிளம்பிப்போட்டு துகள்.

நல்லா இருண்ட பிறகு ஊர்ச்சனம் கொஞ்சம் கப்எ அடிக்கிறதைப் பார்க்க கடற்கரைக்கும் போனார்கள். நாங்களும் போனோம்.

திடீரென்று பெரிய வெளிச்சமாய் நெருப்புச் சுவாலை கடலுக்குள் எரிந்தது. நிலம் நடுங்கியது மாதிரியிருந்தது. எங்களை அறியாமலேயே கண்ணாலே கண்ணீர் வந்திட்டுது. மெதுவாக குரலில் அம்மா.. அய்யய்யோ.. என்ற சத்தங்கள் எல்லோர் வாயிலிருந்தும் எழுந்தன. 'ஆரார் படியள் போச்சுதுகளோ' என்று சொல்லி நாங்கள் கவலைப்பட்டோம்."

வினோத்தின் அம்மா கூறுகிறார்:

"குண்டுச் சத்தம் கடலுக்குள் பெரிசாக கேக்கேக்க வீட்டு வாசலில் நான் குந்திமிருந்தனான்... ஆரார் பெத்த பிள்ளையோ என்டு எனக்குள்ளே நினைச்னான். அடுத்த நாள்தான் தம்பி தெரிந்தது, அதில் நான் பெத்த குசும ஒன்டென்டு!"

தாக்குதல்

10.7.90 அன்று வடமாராச்சி கடலில் 'எடித்தாரா' கட்டளைக் கப்பல் நங்கூர மிட்டு நின்றது.

கடலைக் கண்காணிப்பது, ரோந்துப் படகுகளுக்கு தகவல்கள் கொடுத்து சந்தேகத்துக்கு இடமான படகுகளை மடக்கச் சொல்லுவது போன்ற பணிகளை கடற்படைக் கப்பல் செய்யும்.

அந்தக் கட்டளைக்கப்பலை நோக்கித் தான் கடற்கரும்புலிகளின் படகுகள் பாய்ந்து சென்றன.

படகுகள் தம்மை நோக்கி வருவதைக் கண்ட கடற்படையினர் தாக்கத் தொடங்கினார்கள்.

வெடி மருந்து நிரப்பிய படகை அவர்கள் எதிர்பார்க்கவில்லை.

கடற் படையினரின் தாக்குதலுக்குள் சிக்காமல் நெளிந்து, வளைந்து முன்னேறிய கரும்புலிப் படகுகள் கட்டளைக் கப்பல்மீது மோதின.

பெரும் சத்தம் எழுந்தது.

கப்பல் பாரிய சேதத்துடன் கடலில் தடுமாறியது.

கப்பலில் இருந்த கடற்படையினர் அனைவரும் பலியானார்கள்.

கடற்பரப்பில் கடற் கரும்புலிகளின் முதற்தாக்குதல் அதுதான்.

(தொடர்ந்து வரும்)

"எங்களை ஏமாற்றினால் பதில் நடவடிக்கைக்கு தயங்கோம்!"

இரண்டு வருடத்தின் பின் மக்களின் முன் தோன்றிய விடுதலைப்புலிகளின் தலைவர் வே.பிரபாகரன் 'ஈரம்' பத்திரிகை நிருபர் அனிதா பிரதாப்பின் கேள்விகளுக்கு அளித்த பதில்கள்:

கேள்வி:- இந்தியாவை நீங்கள் எதிர்கொள்ள வைத்தது என்ன?

பதில்:- இந்தியா, தமிழரின் நன்மைக்காகவே ஸ்ரீலங்காவில் தலையிட்டது எனக் கூறியது. உண்மையில் இந்தியா தனது நன்மை கருதியே வந்தது. எச்சந்தர்ப்பத்திலும் எங்கள் பிரச்சனைகளை வினக்கி அவற்றைத் தீர்த்து வைக்கும் நோக்கம் இருக்கவில்லை. இந்தியா திட்டமிட்டு ஸ்ரீலங்காவின் இனப் பிரச்சனையை மேலும் வலுவடையச் செய்தது.

கே:- ஆனால் இந்தியா எப்போதும் ஸ்ரீலங்காவின் ஒருமைப்பாட்டிற்காகவே நின்றது?

ப:- இலங்கையைத் தான் பாதுகாப்பதாக உலகத்தை நம்பவைப்பதற்கு தமது ஒரு காட்டாகவே இந்தியா பாவித்தது. இந்தியா, தமிழ் மக்களைப் பாதுகாக்கப் போவதாக கூறுவதற்கும் பின் எமது மக்களுக்கெதிராக போர் தொடுத்தமையும் என்னால் மன்னிக்க முடியாததாகும். போர் தொடுத்த முலறாம் நாள், பொதுமக்கள் அழிவு காரணமாக இப்போரை நிறுத்துமாறு இந்தியாவுக்கு வேண்டுகோள் அனுப்பினேன். ஆனால் இந்தியா எமது வேண்டுகோளை ஓர் பலவீனமாகக் கருதி எங்களை நசுக்கிவிடலாம் என நினைத்து மேலும் தொடர்ந்து தாக்கியது.

கே:- உலகத்தின் மூன்றாவது பெரிய இராணுவத்தை எதிர்த்துப் போராடும் தைரியம் உங்களுக்கு எப்படி வந்தது?

ப:- ஸ்ரீலங்கா பாதுகாப்புப் படையினால் கைது செய்யப்பட்ட பனனிரண்டு வெவ்வேறு பகுதித் தலைவர்களை விடுவிக்க இந்தியா தவறியது (கைது செய்யப்பட்டோர் பின்பு சயனட் அருந்தினர்) அவர்களின் தற்கொடை எனக்கு இந்திய இராணுவத்தை எதிர்கொள்ளும் திடகாத்திரத்தை கொடுத்தது. எனது முக்கிய சகாக்களில் சிலர் இதற்கு எதிராக என்னை எச்சரித்து, இந்திய இராணுவத்தை தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் எவ்வளவு காலம் எதிர்த்து நிற்க முடியும், என கவலை தெரிவித்தனர். நான் அவர்களுக்கு, மனோ திடத் தோடும், தியாகத்துடனும் ஒரு சிறிய இனம் ஒரு வல்லரசை எதிர்த்துப் போர் புரிய முடியும் என வியட்நாம் போரை உதாரணம் காட்டிக் கூறினேன்.

நான் இந்தியாவுடன் போரிடும் தீர்மானம் எடுத்தபோது வெற்றி தோல்விகள் பற்றிக் கவலை கொள்ளவில்லை. நாம் கருத்தில் கொள்ளவேண்டியது எமக்கு போரிடும் திடநம்பிக்கையுண்டா என்பதேயாகும். தோற்றுவிடுவோம் என்ற அச்சத்தில் மக்கள் தங்கள் குறிக்கோளையோ அல்லது உரிமைகளையோ கைவிட முடியாது.

கே:- இதில் இந்தியாவிற்கு ஓர் படிப்பினை உண்டா?

ப:- எவ்வளவு வலிமையான வல்லரசானாலும் மக்களின் விருப்பத்திற்கு மாறாக எதையும் நிணிக்க முடியாது என்பதே அவர்கள் சற்க வேண்டிய பாடமாகும்.

கே:- இந்திய இராணுவத்தின் முக்கிய பலங்களும் பலவீனங்களும் யாவை?

ப:- அவர்களின் பலம்-பலவீனமுமதான் -அவர்களின் இராணுவத்தின் எண்ணிக்கையாகும். அது எங்களுக்கு பல கஷ்டங்களைக் கொடுத்தது. அது எங்களின் இடப் பெயர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்தியது. ஆனால் அவர்களின் பெரும் எண்ணிக்கையால் அவர்களின் இழப்புகளும் பெருமளவில் இருந்தது. அத்துடன் இப்பெரிய இராணுவத்தின் தேவைகளுக்காக பெருமளவில் பணமும், சக்தியும் வியம் செய்ய வேண்டியிருந்தது. இன்னொரு முக்கிய பலவீனம்- இந்திய இராணுவத்திற்கு ஆர்வமூட்டும் இலட்சியமற்ற தன்மையாகும். இந்திய சிப்பாய்களுக்கு தாங்கள் ஏன் சண்டையிடுகிறோம் என்பது தெரியாது.

பிரேமதாசா அரசுடன் போர் மூள முன்பாக புலிகளின் தலைவர் பிரபா 'ஈரம்' சஞ்சிகை நிருபர் அனிதா பிரதாப்புக்கு அளித்த பேட்டியிலிருந்து...

கே:- தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் பலமும் பலவீனங்களும் யாவை?

ப:- எங்களது பலமும்-பலவீனமும் மிகையான தன்நம்பிகையாகும். சில சமயங்களில் எங்கள் வீரர்கள் மிக ஆபத்தான தாக்குதல்களிலும் ஈடுபடுவர். உதாரணமாக: தப்பவழியில்லாத இடங்களிலும் இந்திய ரோந்துப்படைகளை மறைத்திருந்து தாக்குவது. வெற்றியால் மிக இழப்புகள் நேர்ந்தன. சில சமயங்களில் நாங்கள் கவலையீனமான செயல்களிலும் ஈடுபட்டோம். ஆனால் எங்களின் மிகையான தன்நம்பிக்கையினாலேயே எங்கள் வீரர்கள் மிகவும் அச்சமியப்படக் கூடிய வீரம் செறிந்த தாக்குதல்களை நடாத்தியுள்ளனர்.

கே:- 6000 தமிழ் பொது மக்கள் கொல்லப்பட்டனர். இவ்விழப்பு பெறுமதியானதா?

ப:- ஆம், எமது மக்களின் கந்தர்தரத்திலும், கயமட்சியிலும் எந்த சக்தியையும் தலைவிட விடமாட்டோம் என நிரூபித்துள்ளோம்.

கே:- ஆனால் நீங்கள் என்ன நன்மை பெற்றீர்கள்?

ப:- நான் தன்னம்பிக்கையும் தைரியமும் எமது மக்களின் ஆதரவையும் பெற்றுள்னேன்.

கே:- பிரேமதாசாவுடன் பேச்சுவார்த்தை தொடங்க உங்களைத் தூண்டியது யாரு?

ப:- எமது மக்கள், இந்தியா எங்களுக்கு தமிழீழம் (தனி நாடு) தருமென நினைத்தனர். அதற்குப் பதிலாக இந்தியா எங்கள் விருப்பத்திற்கு மாறான ஓர் ஒப்பந்தம் செய்தது. ஆகவே ஸ்ரீலங்கா அரசுடன் பேசி அதிலும் பார்க்க சிறந்த ஒழுங்குக்கு வரலாம் என நினைத்தோம். இதைத் தவிர ஓர் அந்நியநாடு தலையிட்டு எங்கள் மக்களை ஆதிக்கம் செலுத்துவதை தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் விரும்மாட்டார்கள். பிரேமதாஸாவும் இதே அப்பிராயமுடையவராகவிருந்தார். அவரும் அந்நிய தலையீட்டை ஒழிப்பதற்கான திடசங்கற்பமுடையவராகவிருந்தார்.

கே:- இந்திய இராணுவம் முழுமையாக வெளியேறிய இச்சமயம் பலர் உங்கள் பரம விரோதியான ஸ்ரீலங்கா அரசுடன் போர் மூளுவது தவிர்க்கமுடியாதது என அஞ்சுகின்றனர்?

ப:- எங்கள் நீண்ட கால சரித்திரமே எங்கள் மக்கள் அரசினால் அடக்கியொடுக்கப் பட்டதேயாகும். ஸ்ரீலங்கா அரசு தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான முறையில் ஈடுபடுமானால் நாம் அதை எதிர்த்து போராடுவோம். ஆனால் இப்போதுள்ள அமைதி நிலை தொடரவதையே நாம் விரும்புகிறோம்.

கே:- மாகாணசபை தேர்தல்களில் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் ஈடுபட விரும்புகிறார்கள் என்பது எவ்வளவு நம்பகரமானது?

ப:- நாம் மனப்பூர்வமாகவே ஈடுபடுகிறோம். இந்தியாவிற்கும் உலகிற்கும் நாம் உண்மையான மக்கள் பிரதிநிதிகள் என்பதைக் காட்ட விரும்புகிறோம்.

கே:- சுதந்திரமான தமிழீழக் கோரிக்கையை நீங்கள் கைவிட்டுவிட்டீர்களா?

ப:- நாங்கள் கைவிடவில்லை

கே:- அப்படியானால் நீங்கள் பிரேமதாஸாவுடன் என்ன பேசுகிறீர்கள்? இன்னும் நீங்கள் பிரிவினைக் கொள்கையை பிடித்துக் கொண்டிருந்தால், எவ்வாறு தேசிய நீரோட்டத்தில் நீங்கள் சேரமுடியும்?

ப:- நாம் அரசியல் நீரோட்டத்தில் சேருகிறோம். எங்கள் சுயநிர்ணயக் கோரிக்கை நாங்கள் அரசியலில் ஈடுபடுவதற்குத் தடையாக இருக்காது.

கே:- பிரேமதாஸாவுடன் உங்கள் சமாதானப் பேச்சுக்கள் ஓர் ராஜதந்திர முயற்சி மாத்திரமே என்று பலர் கருதுகின்றனர்.

ப:- நாம் ஒருவரையும் ஏமாற்றவோ, நம்பிக்கைத் துரோகம் செய்யவோ இல்லை. அதே நேரம் எங்களை யாரும் ஏமாற்றினாலோ அல்லது நம்பிக்கைத் துரோகம் செய்தாலோ பதில் நடவடிக்கை எடுக்கத் தவறோம். எங்களை எவரும் நம்பினால் அவரின் நம்பிக்கைக்கு பாத்திரமாக நாம் செயற்படுவோம். ■

அரசியல் தொடர் அற்புதன் எழுதுவது